

Mláзовický zpravodaj

V příštím čísle si přečtete:

- hasičský výlet
- ze zasedání zastupitelstva
- oprava střechy na kostele
- pozvánka do kina

Číslo 8

Srpen 2011

Ročník 15

DOKONČENA V. ETAPA VÝMĚNY OKEN NA RADNICI

S končícím létem proběhla výměna oken a vstupních dveří v další části společensko-správního centra městečka. Nyní zbývá jen dokončit tělocvičnu.

Již pátým rokem pokračuje finančně i organizačně náročná výměna oken a vstupních dveří na rozsáhlé budově Radnice v Mlázovicích. Letos se měla již zcela dokončit, protože městys obdržel dotaci z Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje. Bohužel, tato finanční podpora musela být přesměrována na opravu havarijního stavu střechy obecního kostela, a tak je výměna oken v tělocvičně ještě

úkolem pro příští roky.

Poslední srpnový týden provedla montážní firma výměnu sestav vstupních dveří, dveří ke schodištím sálu, oken u ubytovny, kuchyně hospody, kina, sklepa a promítárny. V naprosté většině byly nahrazeny prvky, které byly již na pokraji své životnosti – prohnílé, netěsnící, oškřivené, často již zcela nefunkční. Nové prvky jsou plastové, na venkovní straně imitují dřevo ořechu. Především vstupní dveře velmi efektně pozměnily čelní pohled na budovu Radnice. Rovněž dojde ke zvýšení bezpečnosti a snížení energetických ztrát obecních prostor.

Zakončení prázdnin v duchu deštivého léta

Velká nepřízeň počasí doprovázela letošní rozloučení s prázdninami. Provozovatelé koupaliště si připravili pro děti pestrý program s diskotékou.

Poslední prázdninovou sobotu se konalo mlázovické rozloučení s prázdninami na místním koupališti. Ráno sice ještě panovalo velké teplo, odpoledne však akci pro děti kazil vytrvalý déšť. I přesto se na koupaliště dostavil překvapivý počet dětí s rodiči. Připraveny pro ně byly různé hry a soutěže o ceny. Celý program doprovázela diskotéka Jirky Johana, takže se všichni mohli zahřát tancováním. Prázdniny byly zakončeny podobně,

jako bylo celé letošní léto. V deštivém stylu. Ale ani to dětem nezkazilo dobrou zábavu.

Večer vystřídali děti jejich rodiče a další dospělí, kteří se na koupališti bavili s taneční hudbou až do ranních hodin.

Městečko tímto děkuje Tereze a Zdeňkovi Fišerovým i všem ostatním, kteří pomohli nejenom tuto, ale i všechny další letošní akce pro děti, připravit.

CYKLISTICKÉ ZÁVODY LÁZEŇSKÉHO REGIONU 2011

Lázeňský mikroregion uspořádal v sobotu 12. srpna 2011 tradiční cyklistické závody pro děti. V zámekém parku v Lázních Bělohradě zvítězil po bojovném výkonu ve své kategorii také Nikolas Bekera z Mlázovic.

V lázeňském parku na účastníky čekalo několik tratí, od 350 do 1400 metrů. Soutěžilo se v několika věkových kategoriích. Největší zastoupení bylo ve skupině 2004 - 2005. Malí závodníci se vydali na trať nejen na kolech, ale také na odstrkovadlech nebo na strojích s postranými kolečky. Ale i ti nejmenší sváděli "boje" o první místo. V této kategorii jeli chlapci i děvčata společně. V těch věkových vyšších už soutěžili zvlášť. Samozřejmě, i když se jednalo o závody, pro mnohé bylo důležité spíše to olympijské "důležité je zúčastnit se". A tak se s trati úspěšně "popasoval" i závodník na trojkolce se zdravotním handicapem.

Diváci všechny účastníky povzbuzovali a umožnili jim podat co nejlepší výkony. Ti nejúspěšnější se mohli těšit na zajímavé ceny. Nikomu nevadilo špatné počasí, které potrápilo na trati především nejmenší cyklisty.

Městečko Mlázovice vzorně reprezentoval Nikolas Bekera, který po velkém boji zvítězil ve své kategorii.

Střípky z práce Obecního úřadu

- Městečko dokončilo rekonstrukci bytu v obecním domě v Novopacké ulici č.p.1. Provedeny byly hydroizolace proti zemní vlhkosti, různé zednické i instalátéřské práce a položeny nové podlahové krytiny. Nyní se nastěhují noví nájemci.

- Ještě před otevřením mateřské školy v novém školním roce došlo k úpravám kolem vchodu do tohoto předškolního zařízení. Obnovy se dočkaly nátery fasády, včetně dalšího příslušenství.

- Koncem srpna dokončilo městečko také opravu zasedací místnosti Obecního úřadu, která je nyní nově vymalovaná. Výměny se dočkalo rovněž lino a následně byla provedena úprava stoupaček.

Bratři Pourové ovládli tenisový turnaj

Mláзовické sportoviště bylo svědkem třetího dějství tenisového turnaje. Letos poprvé netrápilo sportovce počasí. Vítězem se stal Martin Pour z Hořic.

Od 5. do 7. srpna 2011 se na tenisovém kurtu v Mlázovicích uskutečnil třetí ročník tenisového turnaje jednotlivců. Do turnaje se přihlásilo čtrnáct účastníků, z toho třináct mužů a poprvé i jedna žena. Od pátečního odpoledne do sobotního poledne se odehrála základní skupina. Po sobotním obědě byla rozlosována osmičlenná čtvrtfinálová skupina, ve které se střetli Aleš Pour x Daniel Šístek (6:4, 6:2), Martin Šídlo x Tomáš Sláma (6:1, 6:2), Martin Pour x Vlastimil Šídlo (6:1, 6:2), Jiří John x Jiří Podzimek (6:0, 6:2).

V neděli dopoledne bylo rozehráno první semifinálové utkání, ve kterém se střetli Aleš Pour x Martin Šídlo (6:4, 6:3) a Martin Pour x Jiří John (6:1, 6:3). Do finále postoupili bratři Pourové, z nichž vyhrál Martin výsledkem 6:4, 6:4. Bratři Pourové předvedli na tenisovém kurtě opravdu kvalitní výkony. Pořadatelé děkují sponzorům: městečku Mlázovice, Zdeňku Fišerovi a Tomáši Herbrychovi.

Celkové pořadí: 1. Martin Pour (Hořice), 2. Aleš Pour (Hořice), 3. Martin Šídlo (Mlázovice), 4. Jiří John (Mlázovice), 5. Daniel Šístek (Praha), 6. Tomáš Sláma (Mlázovice) a Vlastimil Šídlo (Nová Paka), 8. Jiří Podzimek (Mlázovice), 9. Martin Čapek (Mladá Boleslav) a další ...

POKRAČOVÁNÍ SERIÁLU LEGIONÁŘI Z MLÁZOVIC - 3. DÍL

Před dvěma lety vycházel v Mlá-zovickém zpravodaji seriál o legionářích z 1. světové války, kteří se narodili nebo žili v Mlá-zovicích. Toto vyprávění vzbudilo velký ohlas u našich čtenářů. Jeho autor, pan Ivo John, obdržel další velmi zajímavé materiály k tomuto tématu, proto se rozhodl napsat jeho pokračování, které Vám přinášíme. Pokračování z minulého čísla:

Cesta byla únavná, neboť většina cestujících byli Němci a Maďaři, nemajíce žádnou náladu, jsouce zadumáni a jakoby otřesení. Již bylo po půlnoci, když se vlak opět zastavil, všichni nemocní ve vlaku se nacházející byli vzbuzeni a vybidnuti, aby vystoupili na perón. Byli rozděleni do skupin a nastoupili do poblíž připravené elektrické dráhy. Po nástupu projížděli širokými osvětlenými ulicemi podél moderně vystavěných domů, které upoutali především cizince. Po chvilce poznávají, že je to Moravská Ostrava. Velké průmyslové město, na sto továren, mohutné hutě a železárny. Konečně tramvaje zastavují, všichni vystupují a jsou sestrou Červeného kříže odděleni. Ta počítá pacienty a posílá je dovnitř nemocnice. Po očištění a přestrojení do čistých oděvů byla všem přidělena místa na lůžku, které Ladislav s radostí přijal, stejně jako své sousedy Čechy.

Ráno dívající se z okna, sleduje po měsících běžný civilní život, jak hloučky lidí, tovární dělníci, spěchají do práce vyrábět dále děla a smrtící náboje, proti jejich nepřítelům Srbům a Rusům. S tím ovšem on zásadně nesouhlasí.

Započal běžný nemocniční život, lékař konající službu se opět vyptával na průběh nemoci. Vždy dostával stejnou odpověď: „Je mi zle a je to stále stejné“. Nemocnice, kde nyní Ladislav pobýval, byla německá reálka sloužící v tento čas jako vojenská nemocnice.

Protože v tomto lazaretu se jeho zdravotní stav nezlepšil, byl lékař nucen zaslat ho do jiné nemocnice, a tak po deseti dnech byl přemístěn do druhého špitálu jménem „Sokolovna“.

Tam dostali jiné a velmi špatné oblečení, starou košili, propálené kalhoty od Maďarů a potřhanou blůzu. Ve skladišti sloužil mladý asi sedmnáctiletý chlapec, který do lazaretu přinášel dopisy a balíčky z pošty a ty pak roznášel po světnicích.

Denní režim byl pohodlný. Po ránu si většina marodů zapálila cigaretu, takže ve chvíli byl sál plný kouře, že se mohl krájet. Po očištění se očekávala vizita,

takže do příchodu českého lékaře muselo být vše v pořádku uklizeno, vyvětráno. V tu chvíli přicházel lékař v doprovodu sester Hedviky a Maruše a pana učitele, který s knihami v ruce hlásil jména pacientů podle čísel na posteli. K prohlídce bylo přivedeno též několik dalších nově přivezených, mezi nimi byl i voják John. Opětovně se vyptávali, jak se má, co ho bolí a podobně. On odpovídal, že má stále bolesti hlavy a není mu dobře. Lékař předepíše lehkou stravu, časté vycházky na čistém vzduchu, kterého je zde ovšem pomálu.

Ukázka dobové pohlednice z roku 1915, které posílali opuštěné rodiny svým tatínkům a přátelům na frontové linie.

Ve svém volnu měli možnost navštěvovat kina v Moravské i Polské Ostravě. Při procházce městem je udivovalo, kolik je zde usazeno Němců, samé německé návštěvní cedule, těch českých bylo velmi málo. Při jedné z návštěv města potkal svého přítele Josefa ze sousední obce, kterého se dotázal, odkud přichází a kde se tu bere. Mládenec podává mu ruku pravil: „Jsem zde ve Vítkovicích v továrně na výrobu šrapnelů a k nim příslušných součástí. Byl jsem odveden do Kadaně a nastoupil službu k vojenskému pluku a tam nás bylo asi 300 vybráno sem do Vítkovic“. Od té doby se spolu často

scházeli, aby si popovídali o domově a o dobách, kdy byli pány svého osudu a mohli si dělat, co se jim zlíbilo.

Při další lékařské prohlídce se zdravotní stav nemění, manželka lékaře občas navštěvuje pacienty. Při rozhovoru s Ladislavem mu doporučuje, aby požádal o přeložení do jiné nemocnice. Když to lékaři sdělil, souhlasil s tím. Po chvíli vzal telefon a začal vyjednávat. Jestli nemůže být přijat do jakési jiné nemocnice. Když přišel na návštěvu soused Gregor, řekl: „Tak se hochu připrav, budeš přijat v nemocnici v Polské Ostravě!“

Potácející se a zesláblý se loučí se svými známými a vychází ven k povozu, který ho má převést. Po příjezdu na místo jej přijímá nový lékař větou: „Asi má tyfus“. V této nemocnici je většina raněných, pouze malé množství nemocných. Ne zrovna nejlepší pohled se naskytá na těžká zranění obličeje, končetin, apod. Lékař se znovu otočí na Ladislava a praví: „Tak jak je Vám po jízdě?. Pozoruji, že moc dobře Vám není. Doufám, že u nás se to změní, o to se již postaráme“.

Zakrátko je nový pacient vykoupán a uložen na postel ve vykázané světnici. Jeho sousedem je synek někde z Hané, těžce raněný do nohy z bojiště v Karpatech. Než se stačil seznámit s okolím, přišel do světnice mladý lékař, který si na stolku rozložil arch papíru s psacím náčiním a započal se vyptávat na začátky a průběh onemocnění. Zajímalo ho, jaké měl pocity, když se nemoc objevila. Po zapsání protokolu mu milosrdná sestra, Polka, přinesla sklenici mléka, kterou hned vypil a další mléko ve sklenici postavila na stůl. Chování sester se Ladislavovi moc nezamlouvalo, ale co dělat, když byl na ně plně odkázán.

Nejhorší na celé věci bylo, že mléko, které mu bylo přinášeno, skoro pokaždé nebylo dobré. Jednou bylo trpké, podruhé kyselé a proto si stěžuje, že mléko nemůže pít, že ho pije přes moc a že mu nemoc přímo zhoršuje. Bylo to však marné, sestra si domluv nevšímá, dělá, že nerozumí. Navečer přišla jiná, Češka, a ptala se ho, co potřebuje. Stěžoval si tedy, že sestra Kvirina mu nosí nedobré mléko. Za chvíli mu přinesla sklenici mléka ona a to již bylo dobré a byl velmi spokojen.

I když byla zjednána náprava, nemoc se stále zhoršuje. Mladý lékař přichází několikrát za den a vidí, že je pacientovi špatně a že má horečku. Sestra, jak se dozvěděl, jménem Irena, mu přinesla pilulku a praví: „Tuto si vezměte a zapijte.

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.8/2011, vydáno 6.9.2011, nákladem 270 ks

Vydává: Městečko Mlá-zovice

Redakční rada: Tomáš Komárek, Martin Vágenknecht, Blanka Johnová

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz

Pokračování příště